

Καὶ τῆς ὥρας ἔβαλεν ἑκατὸν Φλωρεῖα χαρτίζη εἰς αὐτὰς. Καὶ, ὡς ἴδεν ὁ πατριάρχης, ὅτι ἔβαλε χαρτίζη: ἦλθεν εἰς ἀδ' δημοσίαν, τὴν καμνη: καὶ μετὰ τῆς ἐπάρη αὐτοῦ ὄντος τόπυς, καὶ ἔτζη τῆς ἐρμηνεύσειν, καὶ ὑπῆρξεν, καὶ εὐχαλε Φεῖτιφᾶν: καὶ ἔλεγεν οὕτως ὁ Φεῖτιφᾶς. Ὅτι, ἀκούει καὶ ἔχει τινὰς εἰς ἀγῆματα: καὶ τὸ ὀρῆζει ἑκατὸν χρόνης: πλεον δ' ἐμ' ὑπορεῖ τινὰς, καὶ τὸ ἐπάρη δότο' τὸ χερη τς. Καὶ ἔτζη ἐφανιάθη εἰς τὸ διβαῖη: καὶ εἰς τὸν Φεῖτιφᾶν, καὶ ἀπίδ' εἶξεν, ὅτι καὶ ἔχει πλεον ὡς τριακσίους χρόνης ἢ ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινυπόλεως. Καὶ ἀκούσαντες τῆς τοῦ πασιᾶδ' εἰς: ἐδ' ἰκνωσαν αὐτὸν, καὶ τὸ ἔχει μετὰ τῆς τοῦ, ὅτι καὶ εἰς τὸν ἑκατὸν Φλωρεῖα, τὴν ἐπανόσιον τς προχώρη. Μὴ ἔχω δ' εἰς, τὴν καμνη ὁ πατριάρχης, ἐστέρησεν αὐτὰ: καὶ ἔτζη ἀπεδ' ἰώξεν τὸν αὐτὸν προχώρη δότο' τὸ διβαῖη.

ἔρα. ΕΓΙΝΕ ΔΕ ΟΛΟΝ ΤΟ ΧΑΡΤΙΖΙΟΝ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινυπόλεως, Φλωρεῖα χιλιάδες πένταρες, καὶ ἑκατὸν. Καὶ δ' ἴδονται καθενὸν χρόνον τῆς μεγάλης Γεωργίας, εἰς τὴν ὑψηλοτάτην πύρταν τῆς σελταῖα.

ὅτι ἡ πατριάρχης ἀπέθανεν. Ἡ βλαχία ἦν ὁ αὐτὸς πατριάρχης: ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰς τὴν βλαχίαν, καὶ εἰς τὴν περδοῖαν. Ὁμοῦς δ' ὄγνησεν δότο' τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν: καὶ ὑπῆρξεν μετὰ μερικῶν ἀρχιερέων καὶ κληρικῶν. Καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς ἀγιοπόλης μητροπόλεως τερνόβια ἀδ' ἐνήσεν, καὶ ἀπέθανεν. Ἐγενε δ' εἰς τὴν ἀδ' ἐρίαν αὐτῆς τῆς μεγαλόαρχμ. καὶ ἐμετ' ὀνομάσθη Ἰωαννης: καὶ ὑπῆρξεν τὸ πνεῦμα αὐτὸ εἰς τὰς ἔργωνίς μονάσι. Τὸ δ' ἅγιον σῶμα αὐτὸ εἶδα φανερῶς καὶ ἔλαβῶς. Ἐκαμε δ' εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, χρόνης εἰκοσιτέρις, καὶ μῆνας. Καὶ ὅλας ὄντος μητροπολίτας καὶ ἀρχιεπισκόπυς ἐχειροτόνησεν: καὶ εἰς πολλὰς θρόνας, καὶ δύο καὶ τρεῖς φοραῖς: πᾶρεξ μόνου τὸν νικημηδέας, κύριον Διονύσιον, ὅπῃ δ' ἐχειροτόνησεν. Ἦτον δ' εἰς αὐτὸς, ὁ κύριος Διονύσιος, καὶ ὁ κύριος Ἰερεμίας, χειροτόνια τῆς πρώτου πατριάρχου κυρῆ θεολήπια. Καὶ αὐτὸς ὁ νικημηδέας ἔλαβε τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, μετὰ τὸν θάνατον τῆς αὐτῆς κυρῆ Ἰερεμίας: ὡς φαίνεται καὶ τῶν γεγραμμένων.

σύναξις τῶν ἀρχιερέων, ἢ σύνοδος. Καὶ νόμος ἐστὶν ἐπισημῶς καὶ ἐπισημῶς ἀρχμ.

Ὁμοῦς οἱ κληρικὸι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας: ὡς ἐμαθον τὸν θάνατον τοῦ πατριάρχου: ἐβρασαν εἰς ὄντος πλοσίον ἀρχιερέων. Καὶ ἐσωάχθησαν: καὶ σῶσεν ἡ μεγάλη ἐγένετο ἀρχμ.

Ac statim eo nomine, centum Aureos tributo adiecit. Quod cum videret Patriarcha: in sollicitudinem incidit, quidnam faceret: ne ille loca illius Episcopatus ad se traheret. Consilio igitur quorundam usus, abijt, & legem extulit, cuius sententia erat. Si contigerit, ut aliquis re aliquā ad centesimū annū, in potestate habeat, nemo poterit eam amplius ei de manibus eripere. Ita ad tribunal Bassarum accessit: illaque lege prolata, demonstravit: Episcopatum prædictum amplius trecentos annos penes Constantinopolitanam Ecclesiam fuisse. Quo audito, illum ei Basse adiudicavunt: sub conditione tamen, ut additione centum Ducatorum quam Prochorus fecisset, acquiesceret. Quod hic, cum retrahere non posset, fecit. Ita repulsus abijt Prochorus.

Patriarcha resistente, causam perdit.

HOC MODO ANNUM huius magnæ Ecclesiæ tributum, ad quatuor mille & centum Ducatos pervenit: quæ summa, quotannis die S. Georgij, in Imperatoria porta representari solet.

Cherazii 4100, Ducati.

Decreuit item hic Patriarcha, proficisci in Valachiam & Moldaviam. Hoc ergo consilio, egressus è magna Ecclesia, iter inijt: comitatus certis quibusdam Pontificibus & Clericis. Ibi in Prouincia sacratissima Metropoleos Tornobi agrotans, vitam hanc reliquit. Cum autem ita morbo laboraret: perfectorum Monachorum habitum sibi induit, mutato priore nomine in Ioannis nomen: spiritus & superas sic eius. abiit ad arces corpore ipsius, magno cum honore sepulto. Sederat in Throno annos viginti tres, & aliquot menses. Ordinaverat omnes Metropolitas & ArchiEpiscopos: idē in multis Thronis, & bis terue: exceptio solo Nicomediensi Dionysio, qui non ab ipso ordinatus erat: sed & hunc Dionysium, & ipsum Hieremiam, superior Patriarcha Theolepius ordinaverat. Et idem hic Nicomedia Antistes mortuo Hieremie successit in Patriarchatu: sicut inferius docetur.

Patriarcha mors.

Vulgata morte Patriarchæ: Clerici magnæ Ecclesiæ, scripserunt ad proximios Antistites. Quibus congregatis: frequens concilium

Concilium Præfulum, & de Patriarchæ creatione factio.

δεξιερῶν, κληρικῶν, δεχόντων, καὶ πολλῶν ἄλλων χρησίμων ἀνδρῶν.

Εὐρέθη δ' ἐ τότε εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, καὶ ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων, κύριος Γερμανός: καὶ ἑκάστης καὶ αὐτὸς εἰς τὴν σύνοδον. Καὶ ὁμιλήσαντες πολλὰ περὶ τῆς πατριαρχικῆς θρόνου: ὁμοφώνησαν, καὶ ἔψησαν, καὶ τὸ μὲν ἐγγράφως ἔγραψαν: καὶ κάτωθεν ὁ πατριάρχης αὐτῆς τῶν Ἱεροσολύμων ὑπέγραψε: καὶ ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς, ὅσοι θρόνον ἔσθον, καὶ οἱ κληρικοί. Ὁ δὲ τὸ μὲν ἔλεγεν ἔτι: ὅτι, ὅπου τῶν ἀρχιερέων βεβλήθη μετὰ τὸν τρόπον, καὶ γέναι πατριάρχης: χωρὶς τῆς μαζοχθούσης ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς, μητροπολίται, ἀρχιεπίσκοποι, καὶ ἐπίσκοποι, τῆς ἀνατολῆς, τῆς δύσεως, καὶ τῆς πελοποννήσου, ἡγουμένου μωρέως: νὰ εἶναι αὐτὴν αἰρεσίαν τῆς ἀρχιερωσύνης, καὶ τῆς θρόνου. Καὶ ἀφορισμοῦ Ὁ Ηρακλείας ἐξεφώνησε, μετὰ ὁμοφρονίου καὶ Ἰππιτραχιλίου. Καὶ ἔτι ὁμοφώνως ἀπέσπυλαι τὰ χυδρόματα εἰς τὸν ἀρχιερεῖς μετὰ βασιλικῆς ἐπιστολῆς: καὶ ἐσώαζαν τὸν ἀρχιερεῖς αὐτῶν ὅλους: καὶ σιωτίζεσθαι τὸν ἑκαμναμ εἰς τὸν καδδῆ. Ὅπου δ' ἐν ὑπαγῆ εἰς τὸ πατριαρχεῖον: καὶ ἡ βεβλή, μερῶν ἀρχιερέων, καὶ κληρικῶν, καὶ ἀρχόντων, ἡτοιώσαν σιωαχθῆν ὅλοι οἱ δεξιερῆς: τότε νὰ γέναι σιωσθῆν νὰ καθαροῦσθαι, καὶ νὰ ἐξωριζοῦσθαι, πολλὰ εἶναι πᾶσα δὲ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν. Ἀρχὴ, τὸ συμφωνιακῶν, ὅπως εἶναι ἀπόφασις τῶν θείων ἀποστόλων εἰς τὸ τοῦτο. Καὶ ἄλλαι ἀποπαι καὶ παραγομα, ὅπως ἦσαν. Καὶ τότε νὰ ἐκλέξωμεν καὶ πατριάρχην: νὰ καθέζεσθαι εἰρηνικῶς καὶ ἀσκανδάλως, χωρὶς κανόνων πειρασμῶν.

Ὁμοίως οἱ Γαλαταῖοι ἔχον μεγάλην ἀγάπην εἰς τὸν μητροπολίτην νικομηδείας, κύριον Διονύσιον: ἑσονται, νὰ εἶναι ἡ πατρίδα τοῦτο τῶν Γαλατῶν: καὶ ἐκεῖ ἐγεννήθη, καὶ ἐκεῖ ἀνετράφη. Καὶ ἔ μόνον οἱ Γαλαταῖοι τοῦ ἀγαπήσαν, ἀλλὰ καὶ οἱ Καρχημονίται: καὶ ἐπεθύμησαν πολλὰ, νὰ τὸν ἑκάμω πατριάρχην. Καὶ εἰς τὰς δεκαεπτατῆ ἀπριλίου μηνός, τὸ σάββατον τῆς δικαίας λαζάρου, ἔγενε σύνοδος διὰ τινὰς ὑποθέσεις. Καὶ καθέζομενοι τῶν δεξιερῶν, καὶ τῶν κληρικῶν, καὶ μερῶν τῶν δεχόντων, καὶ πολλῶν ἄλλων ἀνδρῶν: καὶ τὸ πλῆθος τῶν λαῶν ἦτον εἰς τὴν αὐλήν. Ἐκεῖ δὲ καθέζομενοι: ἦλθαν εἰς λόγον περὶ πατριάρχης: ὡς ἀστωαχθῆν οἱ δεξιερῆς, ποῖον νὰ κάμω. Καὶ ἐσυνέθη τότε ὁ μέγας σακελάριος, ὁ Σερπέτης, ὁρθός, δὸς τὸν τόπον, ὅπως ἐκαθέζεσθαι: καὶ ἔπε μὲν ἄλλη τῆ φωνῆ. Ἄγιοι τε: sermo incidit de Patriarcha: quis in Pontificū conuentu faciendus esset. Tunc magnus Sacellarius, nomine Serpetia, de loco suo surrexit: et stās erectus, clara voce dixit. Sa-

lium factum est: Pontificum, Clericorum, Principum, et multorum aliorum experta virtutis virorum.

Aderat tunc in magna Ecclesia, Patriarcha quoque Hierosolymitanus, cuius nomen Germanus erat: et concilio ipse etiam intererat. Longa de Patriarchico throno disputatione habita: unanimes salutarē constitutionē fecerūt: quā et in scriptū redegerūt: et infra, tū Hierosolymorum Patriarcha subscripsit: tū, quotquot aderant Pontifices, ac Clerici. Aiebat illa sanctio sic: Quicumque Præsulū uellet ullo modo fieri Patriarcha: absque eo, ut cuncti essent congregati Pontifices, Metropolitæ, Archiepiscopi, & Episcopi, tū Orientis, tū Occidentis, tum Peloponnesi: hunc talē, iā ipsum per se cōdēnatū, Pontificatu & throno deiectū esse. Ac cōdēnationē, ab Ecclesiæ cōsuetudine, Heracleæ Antistes, sacra humerali ei collari ueste indutus, promulgauit. Tū cōcordi uoce emisērūt pernices nuncios ad Pontifices, cū Regio mādato: eos cōgregarūt uniuersos: et apud Prouincialē iudicē, talē ordinationē cōstituerunt. Quā docet quis, Patriarchatū sitienis, nō accederet in Patriarcheū, sed tantū coitione aliq̄t pauciorū præsulū, Clericorū & primorū, legeret: perinde, ac si ab uniuersorū cōcilio electus esset: tū Synodū esse cōgēdā: in qua tales, dignitate sua mouerēt: & longē à magna ecclesia eradicationē. Improbata ē hānc, à nūdinatione Simonis Magi, de quo in lib. rerū ab Apostolis Christi gestarū, ortū et nomē habere: cōtra quā, extare Canonē Apostolicū. Multa alia absurda, et legib: aduersa, cōtra disciplinā rectā pugnare. His uicis p̄sigatis: in sacro ommniū cōcilio, legendū esse Patriarcham: qui pacificē, absq̄ omni offēdiculo, citra oīm uexationem et molestiam, summa rerū præsit. Eo tempore, Galata oppidi ciues, inclinationē charitatis admodū p̄debat in Metropolitē Nicomediæ, Dionysiu: eū q̄ patria eius, Galata erat: q̄ ipsū et genuerat, et educauerat. Nec Galatians modò charus erat: sed etiam Caranantis, seu Cilicib: q̄ magnā op̄e, eū fieri Patriarchā studebat. Itaq̄, XV. die April. sabbato iusti Lazari: Synodus p̄pter negotia quadā collecta est. ibi sedentib: Pontificib: et Clericis et parte Procerū seculariū. et multis alijs. cōgregatāq̄ multitudinē plebis in a-

Hieroso. P. Germanus

Act. 2.

Synodus in qua Nicomediensis fit Patriarcha.

* συν-βλ. Theodos. παταγρ. φιλ. εκρο- nit.

25.

ἵτι σύνοδος ἐγένετο: καὶ τὸν νικομηδείας, πατριάρχην ἑκάμω.

27.

Άγιοι αρχιερείς, τιμιωτάτοι κληρικοί α-
δελφοί, και ὁλ... ὁ λαὸς τῶν χριστιανῶν, ἀκρόα-
τε. Ο πρώτος πατριάρχης, κύριος Ιερεμίας, πολ-
λαῖς τῶν Φορῶν, ὡς ἐκαθ' ἕζετο μεθ' ἡμῶν
τῶν κληρικῶν, ἀπήφερε: ὅτι σκοποῦντ' αὐ-
τῶν, ἀλλ'... δὲμ σῆσαι, να γένη πατριάρχης: μό-
νον ὁ ἀγι... ὁ μικρομηδείας: διότι σῆσαι παλαι-
ὸς ἀρχιερεὺς, γέροντας, ταπεινὸς, και εἰρη-
νικός.

Καὶ ἀκρόαυτες τῶν, ἐσυκώθησαν μέρ... τῶν
ἀρχιερέων, και μέρ... τῶν κληρικῶν: και οἱ
γαλαπανοὶ, και οἱ Καρμανίται: και, ὅσοι ἄλ-
λοι τῶν ἀγαπήσαν τὸν αὐτὸν νικηθηδείας:
τὸν ἀρπαζαυμάδα, και οὗ ἀρχιερείς: και
οὗ ἱερωτάτων μέσα εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλη-
σίαν, και ἐκαμαρ... ψήφους: και ἔδωκαν
αὐτῶν τὸ μικρὸν μῆνυμα, και τὸ μέγα, μὲ τὴν ἐ-
σπερον τῶν βασιῶν: καὶ ἐκάθισαν αὐτὸν εἰς τὸν
πατριαρχικὸν θρόνον.

κβ'. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙ-
της νικηθηδείας.

Τῆ ἡμερα και τῶν βασιῶν, ἐκαβαλίσθη-
σαν αὐτὸν: και εἰς οὗ πασιὰδες τὴν ἱερωτάτων: καὶ
οὗ ἐπεσοκωῆσε: καὶ ἔδ' ἐτόμου ἐνθυμήθησαν,
ἔδ' ἐἀφορισμόν.

Και, ὡς ἐκάθισεν εἰς τὸν πατριαρχικὸν
θρόνον: ἐπέρασεν ὅλη ἡ μεγάλη ἐξδομάδα,
τὴν ἁγία καὶ Φελίππὴ πάθη τῶν σωτηριῶν ἡμῶν ἰη-
σοῦ χριστοῦ, χωρὶς καμία παραχῆ: καὶ ἔγινε καὶ ἡ
ἀνάστασις. Καὶ ψάλλοντες αὐτῶν: ἐκλαίου ἀπὸ
τῆς ἐράτης, τῶν ἰσραηλῶν, ἀρμενίων, ἑβραίων
και πᾶσα ἄλλη φυλὴ: κλέγοντες, καὶ βοῶντες με-
γάλη τῆ φωνῆ: τὸ πῖτ παζάρη και εἰτι, και τὸ
πεζεστίνη. Καὶ ἔτρεχαν οἱ ἐλεεινοὶ πρᾶγμα ἰσ-
ταῖ εἰς τὰ ἐργαστήρια αὐτῶν: να γλυτώσῃ ἀ-
πὸ τῶν ῥῆχα τῆς πρᾶγματείας αὐτῶν. Ἐγινε ἡ
τότε μεγάλη φθορᾶ, καὶ χαλασμός, καὶ πτωχία,
καὶ γυμνότητι, εἰς οὗ πρᾶγματῶν: διότι
πολλοὶ πτωχοὶ, ἔγιναν τότε πλάστοι: καὶ πολλοὶ
πλάστοι, ἔγιναν πτωχοὶ.

ἁμιλία τῶν
ἀρχόντων
πρὸς τὸν ἀρ-
χιερείς.

Οἱ δ' ἐάρχοντες τῆς πόλις, ὡς ἔμαθον, ὅ-
τι πατριάρχης ἔγινε: ἐβαρέθησαν πολλὰ,
και εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἔδραμαν,
και εἰς οὗ ἀρχιερείς ἱερωτάτων: λέγοντες, τί
τῶν; Τὰ θεάματα τοῦ τόμου, ἀκομὶ δὲμ
ἐσέγνωσαν: τὸ ὀπιτραχιλίον, και τὸ ὠμο-
φόριον, ὅπου ἔγινεν ὁ ἀφορισμός, ἀκο-
μὶ ἔξω εἶναι: ὅπου δὲμ ἐβάλθησαν εἰς τὸ
σκυλοφυλακίον: και αἱ ἱερωτάτων
σέκονται:

excommunicatio, adhuc foris est, nec in uestiarium reposita, subscriptiones etiam

Sancti Pontifices, uenerabiles Cleri-
ci fratres, & uniuerse piorum cœtus, au-
scultate. Prior Patriarcha felicis memo-
riæ, Hieremias, sæpenumerò, quando
cum Clericis nobis sedebat, refere-
bat, se mortuo, alium neminem esse,
qui fieret Patriarcha, nisi sanctum Nico-
mediæ Præsidentem. Nam esse ætate pro-
uecta Pontificem, animo submissum,
pacis amantem.

Sacellarij
Serpetæ
suatu.

Hac sententia audita, pars Pontificum
& Clericorum surrexit: Galatiani item, &
Caramanite: nec non alij, qui diligebant Ni-
comediensem. Eum rapientes, una cum Pon-
tificibus, in magnam Ecclesiam introduce-
runt. Ibi suffragatione inita, minus ei dede-
runt indicium, & post Palmarum uesperas
maius. Tum in Patriarchicum solium extu-
lerunt.

XXII. P. DIONYSIVS NI-
comediæ Metropolita.

Die Dominico Palmarum, in equo collo-
catus, ad Bassas perduxerunt: quos ipse ado-
rauit. Ibi nec superioris sætionis meminere,
nec excommunicationis.

Postea, quam in throno suo sedit: praterijt
tota hebdomada Paschatis, qua Magna uo-
catur, sancti & uenerandi supplicij Seruato-
ris Iesu Christi celebratio, sine ulla perturba-
tione. secuta est & ipsa resurrectio. Quam cū
in Ecclesia decantarent: ecce tibi tumultus.
Plorare per plateas Turca, Graeci, Armenij,
Hebraei, alia quæuis natio: lamentari, magna
uoc clamare: Pítpasarum ardet, Pezesti-
num ardet: hoc est, forum artificum, & fo-
rum preciosissimarum uestium ac rerum.

Tempore
Paschatis
urbis incē-
dium.

Discurrere miseri negotiatores in suas of-
ficinas: ut incendio subtraherent negotiatio-
nis suæ uestes & pannos. Accidit tunc Mer-
catoribus ingens calamitas & iactura: ad
mendicitatem & nuditatem redactis. Multi
tunc pauperes, ditati: contra multi diuites,
depauperati.

At uerò principes urbis, seu Bassæ, audito,
Patriarcham factum esse: ualde moleste fere-
bāt. Itaq; in Patriarchicam Ecclesiam currere, et
Pontifices adire, dicentes: quid hoc rei est?
literæ quibus in libro sanctionis inscriptis-
sunt, nondum siccatae sunt, uestis collaris
& humeralis, in qua promulgata fuit
etiam

Criminatio
Bassarum,
hoc Patriar-
cha facta.

ἔκονται: ὅτι, εἴ τις τῶν ἀρχιερέων ἐπιχειρήσῃ διὰ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον: χωρὶς τῆς συναχθῆναι ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς: καὶ εἶναι αὐτοκαθάρτου; Εἶναι νόμοι εἰς τῆτο; Εἶναι δὲ τοιαύταις; Δεῦρ' ἤθελετε, ὅτι καὶ ἐσῶς, καὶ αὐτὸν; ὅπ' ἐκάμετε, πατριάρχῳ, οἱ νόμοι σὰς καθήκοντες

ἐπίκειται τῶν ἀρχιερέων πρὸς τὴν ἀρχονταίαν. * Theodo. exponit: χαμιλαύχοι, κάλυμμα αὐχένος: σοκαμίλαχοι, οὐδοί, τέρω τίθεται, ἐσω αὐχένου.

Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀπεκρίθησαν. Ἀληθῶς οἱ νόμοι καθήκοντες ἡμῶς: ἐὰν ἤθελαμεν παραβῆ τὸν νόμον, καὶ πρὸς ὑπογραφήσας, φεληματικῶς. Ἀμὴ τῆτο, ὅπου ἐκάμεμεν, ἔγινεσαν ἰσχυροί: διότι δὲ τὴν σὺν ὁδοῦ, ὅπου ἐκάμεμεν, ἀρπαξάν ἡμῶς φανερῶς: καὶ πινὲς ἐβάστασαν ἡμῶς δὲ τὸ ποταμὸν ἀλλοί, δὲ τὸ πᾶν χεῖρα: καὶ ἄλλοι, δὲ τὸ τὴν μέσην: καὶ τὴν χαμιλάχια ἡμῶν, καὶ τὴν σοκαμίλαχον, ἐρηξάν κατὰ γῆς: καὶ ἀσκεπτεῖς ἡμῶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐσφάλισαν: καὶ ἀπόφασιμ εἰς ἡμῶς ἐξέφώνησαν: ὅτι ἡ τὴν νικημένη εἶας ἐκάμετε πατριάρχῳ, ἢ τὴν σὰς φανατώσμεν.

σύνδοξ, καὶ ζήτησις τοῦ τόμου.

Ὡς ἀκρίβως δὲ τῆτος ὁ λόγος οἱ ἀρχόντες: ἐκράξαν σὺν ὁδοῦ, τὴν νέαν ἐβδόμαδα. Καὶ καθήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς, ἐζήτησαν, ὅτι νὰ ἀναγνώσῃ ὁ τόμος. Ὁ δὲ πατριάρχης, κύριος Διονύσιος, μετὰ τῶν οικιακῶν τῆς βελῆς αὐτῆς, δὲ ἤθελεν, ἔσδ' ἐνὰ ὀμιλίσην, ἔσδ' ἐνὰ δὲ ποταμῶν. Οἱ δὲ ἀρχόντες, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἀρχιερέων, ὡς ἴδαν τὴν τὴν καταφρόνησιν: ἀναφύρα τὸν πασιῶν τὸ ἕκαμαμ (ὁ ὅπου ἦτο ὁ ῥυσαπασιάς, πρῶτος βεζίρης, γαμβρὸς τῆ βασιλέως) καὶ εἰς τὸ πρεσβέσιον ἐπανόασιν ἕκαμαμ: ὅτι νὰ ἐξεπιχθῆ ἡ ὑπόθεσις αὐτῆ τῆ τόμου. Καὶ εἰ μὲν ὁ πατριάρχης ἔγινε νομίμως καὶ κανονικῶς: νὰ τὸν ἐπεσκιώσωμεν διὰ τὸ πατριαρχημα.

ἐπανόασιν εἰς τὸ πρεσβέσιον.

Εἰ δὲ καὶ τὸ ἄνομος ἔγινε: νὰ καθήρηται. Ὁ δὲ πατριάρχης δὲ ἤθελε, νὰ ἀκρίβως τῆτος: μόνον ἔσεξε τὴν ἐπανόασιν τῆ πρεσβείου. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ ἀρχόντες, ὡς ἴδαν, ὅτι ἔργον τὴν ἐπανόασιν: πάλιν ἕκαμαμ πρεσβέσιον αὐξήσιν.

ἔτι εἰς τὸν βασιλεῖον ῥοκαῦ ἐδωκαν.

Ἦτο δὲ τὸ πρεσβέσιον, φλωρία πρεσβείου δὲ τὸν ἀρχῆ: καὶ τότε τὸ ἐπανόασιν, πρὸς χιλιάδες φλωρία.

* ῥοκαῦ, ἀναφορὰ, ὁ ῥουσαπασιάς, σύμβουλός, πρῶτος ἢ τοῦ τυραννῆ.

Ὁ δὲ πατριάρχης μετὰ τῶν φίλων αὐτῆ ἀρχιερέων, καὶ κληρικῶν, καὶ μέρ τῆ λαῖ, ἕκαμαμ σὺν ὁδοῦ αὐτῶν, τὴν νὰ κάμωμ εἰς τοῦτο. Καὶ ἐτῆ ὁμοφώνησαν, ὅτι νὰ δώσωμ ῥοκαῦ τῆ βασιλέως: ἔσοντες, ὅπ' ἦτο ὁ πρῶτος βεζίρης, ὁ ῥυσαπασιάς, ἐχθρὸς

etiam uestre extant: si quis Pontificum inuadat in Patriarchicū thronū, nō omnib. Pontificib. p̄sentib. talē, statim perseilla dignitate deiectum esse. De hoc leges sunt, sententiæ firmæ sunt. An ignoratis, & uos ipsos, & quem fecistis Patriarcham, uoce legum uestrarum de statione uestra deturbari.

Responderunt Pontifices. Sanē deturbarent nos leges: si uoluntate nostra uolassemus legem, & subscriptiones nostras. Nunc illud, quod fecimus, factum est inuitis nobis: quia ē Synodo, ubi sedebamus, nos contra uoluntatem nostram rapuerunt: ac quidam nos portabant pedibus, alij, manibus: nonnulli medios complexi: panhos humerosum nostrorum in terram abiecerunt: nudatos in templo nos in cluserunt: p̄ fractē deniq; denūcarunt: aut Nicomediensem designaremus, aut morte p̄enas lueremus.

Defensio Præfulu. n.

Principes, his auditis, Synodum sequenti hebdomade conuocant: Pontifices consident: sanctionem recitari possulant. At Patriarcha Dionysius, & qui cum ipso faciebant, nec colloqui, nec respondere ipsis, uolebant. Principes, & maior pars Pontificum, ut talem contumaciam uiderunt: ad Bassam retulerunt (qui, erat Rusta Bassa, primus Vestrinus: Regis gener) & Pesechio agendo causam dederunt: ut exquireretur negotium illud nouella constitutionis, seu decreti. Si Patriarcha, inquirunt, legitime & rite factus est: retineamus ipsum, pro Patriarcha uerò habentes, & honore debito prosequentes. Sin contra, quàm lex præscribit, factus est: deponatur. Recusare Patriarcha hoc: sed auetione honorarij acquiescere. At Pontifices & primates, hoc uiso, cum admittente auetionem: denuò tantò maiorem fecerunt additionem.

Concilium & inquisitio Sanctionis, contra Patriarchā.

Auetio Pesechij, seu honorarij.

Fuerat Pesechus inuitō, Aurei quingenti. Tunc uerò ad tria millia aureorum perduxerunt.

Honorarij 3000. Ducati.

Enim uerò Patriarcha, ipse, & qui ei fauebant Pontifices, Clerici, & pars populi, inter se concilium habebant, quid de hoc facerent. Conuenit inter eos, dandum esse supplicem libellum ad Regem: cum hoc certū esset, primū Vestrinū, ipsum Rusta Bassā magnopere commo-

Supplicatio ad Sultanū pro Patriarcha.

Καμηλογέφυρον, est γέφυρα εν τῷ ποταμῷ Τύχου κολπῷ: rons in extremo Ceratini sinus, seu Galatæi ὅτι ὁ πατριάρχης εἰς τὸ θρόνον ἐπέβησε.

ἐχθρὸς μέγας τῷ πατριάρχῃ. Καὶ ὡς ἔφησαν τῷτο: ἔκαμαν τὸν ῥοκαῦν, ἡράφοντες, ὡς δὸπὸ μέρους ὅλα τῷ λαῷ ἵπτι τῷτομ θέλομεν πατριάρχην, τὸν κύριον Διονύσιον. Καὶ μιᾷ ἡμέρᾳ ὑπέστη ὁ βασιλεὺς Διόφθαλασσῆς εἰς τὸ καμηλογέφυρον. Καὶ, ὡς ἔμαθον τῷτο οἱ χριστιανοὶ: ἔδραμον ἐκεῖ, βασιλευσάμεν τὸν ῥοκαῦν. Καὶ ἔτλη ἔπεσοκωήσαν, καὶ τὸν ἔδωκαν. Ο ἰ βασιλεὺς, ὡς ἦλθεν εἰς τὸ αὐτοῦ γομ αὐτῷ: ἀνέγνωσε τὸν ῥοκαῦν. Καὶ τῆς ὥρας ἐκραζέ τὸν ῥοκαῦν: καὶ πολλὰ τὸν ὀνειδίσει παρὶ τῷτο. Τέλει τῷ εἶπε κατὰ ἀπόφασιν, νὰ γένη τὸ θέλημα τῷ λαῷ. Καὶ ὁ πασιᾶς, μὴ ἔχων, τὴν κάμι δὸπὸ τὸν φόβον τῷ βασιλέως: ἐπέμψεν τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπῆρε τὸν πατριάρχην δὸπὸ τὸν Γαλαταῖν: ὅπῃ εὐλοκετομ ἐκεῖ δίουγκί: καὶ τὸν ἤφερεν εἰς τὸ πατριάρχῃον: καὶ ἐκάθησεν εἰς τὸν θρόνον τὸν πατριάρχῃον. Μετὰ δὲ ἡμέρας ὀλίγας, ἔλαβε τὸ πεσκέσιον, τῆς περὶ χιλιάδες τὰ φλωρία: καὶ τὸν ὑπέστη εἰς τὸ δὶβαῖν, καὶ τὸν ἐπαρέδωκε τῷ τῷπερτῆρῃ. Καὶ ἔτλη τὸν ἐπῆρε, καὶ ὑπέστη: καὶ ἐφίλησε τῷ βασιλέως τὸ χεῖρ, ὡς εἶαι συνήθεια τῶν πατριάρχῶν. Καὶ μπαρέπομ τῷ ἔδωκε. Ὡς δὲ ἔλαβεν αὐτὸ: ἐκάθησεν ἐπὶ θρόνον, καὶ ἐκρῆνον ἀφόβως. Οἱ δὲ ἀντίστοιχοι αὐτῷ, οἱ ἀρχιερεῖς, μὴ ἔχοντες πλέον, τὴν κάμου αὐτῷ: ἔπεσοκωήσαν αὐτὸν, ὡς αὐτῷ τῷ αὐτῶν, καὶ βασιλέων, καὶ πατριάρχῃων: καὶ ὑπέστη κατὰ εἶας εἰς τὸν θρόνον αὐτῷ. Εἰς τὰς ἡμέρας δὲ τῷτο τῷ πατριάρχῃ, ἔγιναν πολλὰ σκάνδαλα, καὶ συγχήσεις, καὶ παραχαλα, ἀνὰ μέσον αὐτῷ, καὶ τῶν ἀρχιερέων, καὶ τῶν κληρικῶν: καὶ πολλὰ σκώδεις καὶ παραχαλα ἐγένοντο. Τῷτο ὁ πατριάρχῃς, ἔκτισε μέσον εἰς τὸ πατριάρχῃον, τὸ μερὸς τῆς δύσεως, κελία τέσσαρα ἀπάνω: καὶ δὸπὸ κάτω εἰς αὐτὰ ἔκαμν ἄλλα τέσσαρα. Καὶ τῶν τῷτο τῷτο, ἔκαμν ἀχούριον εἶα μέγαλον καὶ καλόν. Ἐκαμν δὲ καὶ δύο ἀναλόγια, ὅπῃ κανοναρχῶν, εἰς τὸν δεξιὸν χορόν, καὶ εἰς τὸν ἀριστερόν: καὶ ἄλλα ἄλλα σκώδη. Πατριαρχῶν τῷτο δὲ τῷτο τῷ κυρῷ Διονυσίῃ: ἔκατίνασαν τὸν σαρῶν, Διόφθαλασσῆς τῷτο πασιᾶ, ἀπάνωθεν δὸπὸ τὸν ναόν τῆς παμμακαρίστῃς τῷ πατριάρχῃς: ὅπῃ ἦτον ἀπάνω εἰς τὸ καμπανῆρον: καὶ ἐφαίνετομ δὸπὸ μακρόθεν τερφέας καὶ θαλάσσης: καὶ ἐγνώριζε πᾶσιν χριστιανῶς τὸ πατριαρχῃον, ὅταν ἤθελον ἰδέ

commodis adversari Patriarcha. Hoc ubi sic decrevere: paratum supplicationem, tanquam nomine totius populi scriptam: hunc Dionysium sibi Patriarcham expetentis. Quodam die Rex mari ad Camelogephyrum (pontem Camelorum dixeris) perrexit. Quod ut Christiani cognoverunt: cucurrerunt illo, ferentes supplicationem: quam humiliter ei porrexerunt. Rex, in Palatium suum reversus, eam legit: et extemplo Rusta Bassam acciuit: et valde hoc nomine obiurgavit. Tandem ei dixit: Est hæc sententia mea, ut fiat, quod populus meus vult. Tum Bassa, cum metu Regis non haberet, quod aliud faceret: misso equite, quem Zuzschium vocant, Patriarcham ex oppido Galatæ, quo eiectus fuerat, accersuit. Qui in Patriarcheum redactus, sedem suam recuperavit. Paucis diebus post, honorarium ter mille Ducatorum accepit: allatumque in confessum Bassarum, Quæstori tradidit. A quo ad Regem adductus, manum huius osculatus est: quemadmodum consuetudo Patriarcharum fert. Cumque potestatem et ius, ab eo datum accepisset: in solio suo securum sedit, libere Ecclesiam regens, et iurisdictionem exercens. Adversarij vero Pontifices, cum rem impedire non possent: eum pro domino suo, et Rege, et Patriarcha, agnouerunt, et honorarunt. Ita singuli domos suos discesserunt. Temporibus huius Patriarchæ multa discordia, confusiones, perturbationes, inter ipsum, et Pontifices, et Clericos, exorta sunt: ac plures turbulenta Synodi celebrate. Condidit hic Patriarcha, in Patriarcheij parte, qua ad occasum Solis vergit, quatuor conclavia, seu cellas, in superiore loco: et alia totidem inferius, his subiecta. Et prope hæc, equile spatiosum, et pulchrum. Duo quoque pulpita libris imponendis fecit: ubi, qua ab aliquo leguntur, ab alijs cantantur: in dextero et sinistro choro: nec non alia quadam, Ecclesiæ vobis accommoda. Hoc Patriarcha sedente: deposita est S. Crucis figura, Bassa iussu, de superiore parte, ubi campanis locus erat, templi Pammacariestæ: quod in Patriarcheio est: qua crux eminens longè, è terra marique, conspicua fuerat: omnibusque Christianis Patriarcheum,

Patriarchæ restitutio.

Confirmatio patriarchæ.

Aedificatio eius.

S. Crucis de Patriarcheio deiectio, cum dolore piorum.

θαύματος τῶ πατριάρχῃ

ιδεῖ τὸν σαυρόν. Καὶ, ὡς τὸν ἐκατὸν ὄρασαν, ἔγινε μεγάλη λυπη εἰς τοὺς χριστιανούς. Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἀποβύθη ἀπέθανε νεύον ἐν τῷ ναῷ τῆς παμμυακαίας τὸν ἔψαλλον, μετὰ πάσης δολαβείας. Τὸ ἴσῳμα αὐτὸ ἔθαψαν ἐν τῇ μονῇ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκης, ἐν τῇ χαλκῇ, εἰς τὸ μοναστήριον αὐτῶ.

ὅτι τὸν ἀδριανῶν πόλεως, πατριάρχῃ ἐπαμύναται: καὶ τὸ πεισκέσιον ἐκατέστησε.

Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς τὴν θανάτου τῆς πατριάρχῃ: ἔδραμον πολλοὶ, καὶ ὄπισθ' τῆς ἀνατολῆς τὸ μέρϑ, καὶ ὄπισθ' τῆς δύσεως. Καὶ, σιωπῶν γενομένης, κοινῇ γνώμῃ ἀρχιερέων, κληρικῶν, ἀρχόντων, καὶ πάντων τοῦ λαοῦ, ἐψηφίσαν πατριάρχῃ τὸν ἀντιερωπαιτὸν μητροπολίτην ἀδριανῶν πόλεως, κύριον Ἰωάσαφ. Καὶ ἔδωκαν αὐτῷ τὸ μικρὸν μίθριμα: καὶ τὸ μέγα, ὡς ἔψαλλον τὸν ἑσπερινόν. Καὶ τῶν δωκαρισίαν ποιήσας, ἐπὶ χεῖρας τὸ δικονόμιον ἔλαβε πατριάρχῃ τῆς ἡσυχίας. Καὶ προσκυνήσας αὐτὸν, ἐφίλησε τῶν χεῖρων αὐτῶ. Τὸ δὲ μέγα μίθριμα, τῷ ἔδωκεν ὁ πριμώπιτϑ καὶ σὺβώπιτϑ, μέγας χαρτοφύλαξ τῆς ἀγιοπότης τῆς χριστιανῆς μεγάλης ἐκκλησίας, κύριος Ἀλεξάνδρϑ, ὁ ὄπισθ' τηρῶς.

κγ'. ΙΩΑΣΑΦ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Ἀδριανῶν πόλεως.

Ὡς ἔγινε τῆς αὐτῆς ἡμέρας, πατριάρχῃ: ἔδραμον ὅλοι οἱ λαοὶ, ἱερωμένοι, καὶ κοσμικοὶ, καὶ ἐπρωσκυήσας αὐτὸν, γέροντες καὶ νέοι. Ὁμοίως, ὡς ἔπαμε, τὸ πεισκέσιον ἔγινε, φλωρεῖα χιλιάδες τρεῖς: ἔσοντες, νακάμεν τῶν ἐπανόρασιν εἰς αὐτὸ. Καὶ ἔταως τὰς ἔδωκεν ὁ πριμώπιτϑ πατριάρχῃ, κύριος Διονύσιος. Καὶ, ὡς ἔγινε πατριάρχῃ τῆς αὐτῆς ἡμέρας Ἰωάσαφ: ἔκαμεν οἰκονομίαν πολλὰς, καὶ δωρηματα ἔδωκε: καὶ ἔκαμεν πρὸς χίλια φλωρεῖα τοῦ πεισκέσιου: καὶ ἔκαμεν αὐτῷ, δύο χιλιάδας. Καὶ ἔτρη ἐπὶ ἡρῶν αὐτῶς, καὶ ὑπερήγειν εἰς τὸ δισβάνη: καὶ τοῦ βασιλέως τῶν χεῖρων ἐφίλησε, καὶ τὸ μωρασίον ἔλαβε.

Καὶ, ὡς ἐπέρασαν ἡμέραι ὀλίγαι: ὅλον τὸν πρῶτον φραγμὸν τοῦ πατριάρχῃ, ὀλιγῶς τῶ πρῶτον ἡμερῶν γυροθῆν, μετὰ ἀλαῖα πᾶσαυρα * σεσαθραμῶν, ἔρηξεν αὐτὰ: καὶ ἤφερεν ἀσβεστόν, καὶ λιθῶν, καὶ κερραμίδες, καὶ τῆβηλα: καὶ ἔκτισεν αὐτὸ γύρωθεν: καὶ τὸ ἔκαμεν, εἰς κάστρον ὑπεραγίον, πεφυλαγμένον. Ἐκτίσθη δὲ καὶ δύο παλάτια ἀμορφώτατα, καὶ μεγάλα: ἀριστέα, ὅπου ὄψεσθαι ὄπισθ' τὸ πατριάρχῃ, ἀληθῶς τῆς πατριάρχῃ θείας κελίας.

conspecta, notum fecerat. Ea deposita, magnus mæror omnium piorum animos inuasit.

Post hac, Patriarcha morbo extinctus est: cui iusta in templo predicto, Psalmorum cantu, & omni caeremoniarum genere, ritè facta sunt. Corpus eius, in S. Deipara monasterio vicina insula Chalca, ad ipsum pertinet, humatum.

Mors Patriarche.

Vulgato Patriarchæ obitu inter Antislites: multi, & ab Oriente, & ab Occidente, in urbem confluxere. Ibi concilio habito, de sententia Pontificum, Clericorum, Primorum, & totius populi, electus est Patriarcha, sanctissimus Adrianopoleos Metropolitæ, Ioasaphus. Cui primò minor de more significatio data est: deinde, vespertino cantu peracto, maior. Cumq; gratias ritè egisset: pedum sacrum ab Heracleensi accepit: quem demissè uenerans, osculum manui eius infixit. Maiorem verò significationem dedit ei reuerendus & doctissimus uir, magnus sacratissime magnæ Christi Ecclesiæ Chartophylax, seu Commentariensis, Alexander Terensis.

Adrianopolitanus, eius successor: per quem, Perfeciunt alleuatum.

XXIII. P. IOASAPHVS, Metropolitæ Adriano-poleos.

Postquam hic, Patriarchicæ dignitati prepositus fuit: concursu totius populi, sacri & prophani ordinis, seniorum & iuniorum, ei congratulatiuum & uenerationem exhibentium, exceptus est. Erat tunc temporis, Perfecium trium millium, uti diximus, aureorum: uitio eorum, qui ad tantam id auctiorem perduxerant. Eam certè summam, superior Patriarcha Dionysius dederat. At hic Ioasaphus, sedem indeptus, magna arte, multis machinationibus plurium donorum distributione, tantum effecit: ut uno mille de seculo, Perfecium posthac bis mille Aureorum remaneret. His secum acceptis, ad consiliū perrexit: manumq; Sultani osculatus, insigni potestatis accepit.

Perfecium, 2000. Ducati.

Paucis diebus elapsis: totum septium, quo Patriarcheum circumdatum erat, cum ueteribus & putrefactis tugurijs destruxit: aduectisq; calce, lapidibus, tegulis, & coctilibus lateribus: murum ipsi Patriarcheio circumdedit: ita ut id nunc castri pulcherrimi & muniti speciem habeat. Aedificauit quoq; duo speciosa & ampla palatia in parte sinistra exeuanti è Patriarcheio, prope sacratissimam

P. uelara Patriarchæ opera, & uatâ ab eo facta.

Patri

καλίς. Ἐκαμε δ' ἐν ἡμαγγύποιν, καὶ μύλον. Ἐκαμε δ' ἐν ἡ σιβίη τῆς μεγάλης ἐκκλησί-
ας: διβὰ μύλου * ἀργυρῶν, λεκαὶν ἀργυρῶν,
μαυάλιε * δύο ἀργυρῶν: καὶ ἄλλα πολύτι-
μα, λαμπρὰ καὶ χρυσῶ ἱερῶ, καὶ ποδ' αἰς.

Ομοῦς τούτῳ ὁ πατριάρχης, ἦτορ πολλὰ
ὑπερήφανος, καὶ δεξασμένη: καὶ ἦλθεν
εἰς μεγάλην σκαυδαλαίαν τῶν πριωτάτων
κληρικῶν, καὶ μετὰ τῶν ὀυγενεσάτων δε-
χόντων. Καὶ ἀπίστεις, καὶ ἐσωμάξεν ὄλβος ἐν
δεξιερῶν, τῆς ἀνατολῆς, τῆς εὐσεως, καὶ τῆς
πελοποννήσου: καὶ ἦλθον, καὶ ἐσωμάχθησαν
εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν. Διὰ τὸ ἐχθρὸν
βουλήσας, καὶ κωτεβία ἐν ἐχθρῶν αὐτῶ. Καὶ
σωσάσας γενεμῶν, ἀπὸ δεξιῶν αὐτῶν συμ-
μακρῶν: καὶ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν ὀδοσελι-
κῶν θείων κανόνων, ἐκάθησαν αὐτῶν τῆς δε-
ξιερῶν, καὶ τῶν πατριαρχικῶν θρόνων, καὶ
τῆς πρῆμης.

ΙΔΟΥ, ΚΑΙ Η ΚΑΘΑΙ-
ΡΕΙΣ Αὐτῶ.

Οὐδέποτε κόρον ἐκτίθειτο ὁ τῆς ἡμετέρας
σωτηρίας ἐχθρὸς, καὶ ἐπίβηλος: τῆ ἀνθρω-
πείᾳ δεχόμενος ἀνθρῶπις ἀμειβόμενος; καὶ
κατὰ τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας ἀπὸ πλῆθους
αἰρέσεων ποτὲ μὲν διὰ φθόρον ἐπιβηλῶν:
ποτὲ δ' ἐκατὰ τῶν θείων ὀδοσελικῶν κανό-
νων καὶ πατριαρχικῶν ἀνθρώπων φθορεῖς ἐγείρων,
ἐν τῶν αὐτῶ ὑποκλίνοντας. Ὡς καὶ νῦν ἡ
ὀληθρον εἶσα ἀμαρτία ἡμῶν, ἐξήγειρον ἀνα-
φανδῶν διώκτων, καὶ πολέμων, καὶ φθορῶν
τῆς ἐκκλησιαστικῆς κατιστάσεως, τὸν πατριαρ-
χικῶν τῶν ἰωάννου. Ὁς ἀφοβίαν θεῶν ὀνομάτων,
ὡς ἀπληροῦς ἀνθρωπῶν, πᾶν εἶδος ὀργάνου
μίας, ἐκτὸς τῆς διὰ τῆς ζωῆς τῶν ἱερῶν κανόνων
πεπραχῶς ἔω. Ἐνθ' ὅτι διὰ μίαν ὀργάνον ἡ-
μῶν, οἱ τῶν σωσάσων ἀναπληρῶντες δεξι-
ερῶν: ὅτι ἐξετέλει τῶν ποιῶν: πρὸς τῶν ἄλ-
λων πάντων ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, καὶ
κατὰ τῶν πατριαρχικῶν ἐν ἡμῶν λεπίομε-
ρῶν θεωρηται. Καὶ δὴ τὰς ὀψεις ἐπιβαλόν-
τες, τοῖς λαλήθῃσι ἐγκλήμασι κατ' αὐτῶ
(πρὸς γὰρ τῶν μεγάλων σκελετῶν τῆς καθολ-
ικῆς μεγάλης ἐκκλησίας, πρεσβυτέρων κυρῶν
Ἀναστασίας: καὶ τῶν μεγάλων λογοθέτων, κυρῶν ἱε-
ρακῶν: καὶ τῶν ὀν ἀρχισκῶν Αντανίσιον καὶ
πενουζαν, καὶ κυρῶν Μιχαὴλ τῶν γαβρῶν) με-
τὰ τῶν ὀρθοδόξων ἀκροῦν ἐξόνων καὶ ἐξέ-
τάσιν, εὐρεμον αὐτῶν, καὶ μόνον ἀδικῶν καὶ
παλεονεστῶν: ἀλλὰ καὶ ἀδικῶν αὐτῶ πρὸς
αὐτῶν ὀρθοδόξων διὰ κῆρσιν. ὅτι τῶν δε-
ξιερῶν:

ξά.

Patriarchæ cellam. Ad hæc, coquinæ & mo-
lendum. Insuper, vasīs sacris magnam
Ecclesiam auxit, et ornavit: thuribulo, pelui,
candelabris duobus, ex argento omnibus:
nec non alijs magni precij & splendoris, ex
auro utensilibus sacris, & vestibus.

Erat porro hic Patriarcha admodum su-
perbo ingenio, & gloriæ præter modum au-
do. Hinc in magnas concertationes, cum ve-
nerando Clericorum cætu, & cum viris nobi-
litate præstantibus, venit. Atq; ut sibi adiu-
tores, adversaria factionis prosternenda cau-
sa paratos haberet: nuncios emissis, cunctos
Orientis, Occidentis, & Peloponnesi, Ponti-
fices congregavit. Qui cum venissent in ma-
gna Ecclesia congregati sunt. Synodo autem
facta, ipsum Simoniam conuicerunt: & ex sen-
tentia sacrorum Apostolicorum canonum, Ponti-
ficio throno, Patriarchicoq; honore, deiecerunt.

EXEMPLUM DE
iectionis.

Nunquā satietatem capit inimicus ille
salutis nostræ, & insidiator: qui humano
generi mox ab initio aduersarius extitit:
& aduersus Christi Ecclesiā semper
per arma capit. Nā interdū per hæreses,
quas varias excitat, insidiatur: nonnūq̄
per homines irrequietos, qui aures ei
adhibēt, corruptiones sacrorū Apo-
stolicorū, & à S. patrib. traditorū, canonū
tentat. Sicut nūc quoq; peccatorū no-
strorū abundantia, apertè persecutorē
suscitauit, & hostē, & Ecclesiast. discipli-
næ corruptionē, istū q̄ Patriarcha fuit, lo-
asaphū. Hic. n. morbo animi, dei timorē
aspernatus: ut homo sine metu, & à rati-
one alienus, oē genus iniquitatis, & à p̄-
scripto sacrorū canonum recedēs, deli-
gnauit. Vnde nos, q̄ ad hoc conciliū in-
quirendi causa cōuenimus, Antistites,
certiores facti: anteq̄ quicq; rerū Eccle-
siasticarū attingeremus, Patriarchæ a-
cta exquisitè nobis consideranda duxi-
mus. Oculis itaq; ad crimina adiectis: q̄
contra ipsum allata sunt (primūm, à ma-
gno sacellario catholice magnæ Eccle-
siæ Presbytero Anastasio, iit̄ à magno
Logotheta Hierace: deinde ab illustrib.
uiris, Antonio Cantacuzeno, & Micha-
ele Gabra) adhibitaq; q̄ par erat, accur-
rata inuestigatione & examinatione:
deprehendimus ipsum, nō solū iniustū

Elatio ani-
mi eius, &
cum preci-
pulis uiris
disidium.

Propter Si-
monia de-
positio.

Formula de
positiois.

Accusato-
res illius.

χειρέων: καὶ Διὰ πρᾶξιόν μου ἀντηκρυσ τὸ τοῦ
 Σίμωνος ὡς ἀνομιώτατου καὶ ἀσεβέστατου
 ἔργου: καὶ ἀθετῆνται, ὡς οἰκείοις χείλεσι ὡ-
 μολόγησε, τὸν εἶχθον ἐνάτου κακῶνα τῶν
 ἀγίων ὀποσὸλων, τὸν φάσκοντα ἔτωσί. Εἴ-
 τις ἐπίσκοπος, Διὰ χρημάτων τῆς ἀξίας
 ταύτης ἐγκρατῆς γνήτη: ἢ πρεσβύτερος, ἢ
 Διάκονος: καθαιρέσθαι, καὶ αὐτῶς, καὶ ὁ χει-
 ροτονήσας: καὶ ἐκκοπήσθαι παντάπασιν καὶ
 τῆς κοινωνίας: ὡς Σίμων ὁ μάγος, ὡς ἐμοῦ
 πέτρως. Πρὸς δ' ἐκὼς ἐκποιήσαντα, ἐκ τῶν ἀνάγ-
 κης κατεπειγῆσθαι, καὶ χωρὶς γνώμης σω-
 δικαῖς, ἢ εἰδήσεως τῶν κληρικῶν, τὰ ἐν τῇ
 ἐπιπέτῃ πρὸς ἁγίων ἀμνημονούτων ἀφιερω-
 μένα κτήματα τῆς καθολικῆς μεγάλης ἐκ-
 κλησίας: ὡς καὶ πρὸς τὰς ὡμολόγησε: τοῦ εἰ-
 κοςτῆ ἐκτὸς κακῶν τῆς ἐν χαρδαγενῆ φάσ-
 κοντος. Ομοίως ἤρθεσαν, ἵνα πρᾶγμα ἐκ-
 κλησιαστικῶν μηδ' εἰς πειρασὸν. ὅπερ ἐὰν
 πρὸς τὸ ὄμνη ἐχρησθῆ πολλῆ πρὸς ἐπίσημην ἀνάγ-
 κη: τὸ τὸ ἐμφανίζου τῶν πρωτεύοντι τῆς αὐτῆς
 ἐπαρχίας: καὶ μετὰ τῆς ὁλομείας ἀριθμοῦ
 τῶν ὀπισθοκόπων βεβληθεῖται, ἢ δ' εἰ πρᾶξαι.
 Εἰ δ' ἐποσάυτη ἐπέχει ἀνάγκη τῆς ἐκκλησί-
 ας: ὡς μὴ δυνάσθαι πρὸς τῆς πωλεῖν βεβλη-
 θεῖται: καὶ ἐστὶν γενησάντων, εἰς μαρτυρίαν κα-
 λῆσαι ὁ ἐπίσκοπος: φροντίδ' ἀποιέμεν, τῆ
 ὀποδ' εἶσαι τῆ σωθῶ πᾶσας τὰς συμβῶ-
 σαις τῆς ἐκκλησίας αὐτῶ πρὸς ἀσεβείας ὅπερ εἰ μὴ
 ποιήσας: ὡς ἐστὶν τῶ θεῷ, καὶ τῆ σωθῶ
 φανείη ὁ πειρασῶν, καὶ ἀλλότριος τῆς οἰκεί-
 ας τιμῆς. Ἐπι δ' εἰ, καὶ καθαιρέσεις ἀρχιερέων
 ὡς ἀλόγως ποιῆνται, καὶ αὐτῶν συγχωρήσεις:
 τῆς τε δηλαδὴ Καβάλας νεοφύτης (μετὰ τῆς
 συγκαθαιρέσεως αὐτῶ παπᾶ Κλονάρι
 λαβέντα δίγαμον γυναικα ἐν τῇ θάλασσῃ)
 καὶ τῆς ἐλασσῶν Γρηγορίου: καὶ τῆς Περ-
 θεωρίου Δοσιθέου. Ὁσαύτως δ' εἰ, καὶ παρ' ἐνο-
 ρίας πλείστας χειροτονήσεις: ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ
 τῆς χαλκιδῶν, καὶ τῆς ἠρακλείας, καὶ τοῦ
 θεσσαλονίκης κυρῆ θεωνῶ, καὶ τῆς μεθύμνης.
 Ἀλλὰ δ' ἡ ἀδοκιμάσθαι χειροτονήσεις: καὶ ἄλ-
 λας πλείστας κατηγορίας φανεράς, καὶ μεμαρ-
 τυρημένας δ' εἰ. Ἰδόντες ἔν ἡμεῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ
 καθαιρέσει, καὶ τῶ αὐτῶ ἀναθέματα ὡμῶν ὀ-
 πιδ' εἶσαι: ὡς συγκαταίνοντες τῶ ἀκρίβειαν ἡγήται: εἰ-
 δη αὐτῶν, ἀνάξιον ἐκείνα μὲν τῆς ἀρχιερωσύ-
 νης: ὡς πρωταίτιον τῆς ὡς ἀβάσεως τῶν θε-
 ῶν καὶ ἱερῶν κακῶν: καὶ καθαιρέμεν, καὶ ἐκ-
 τῆσιν

& avarū: sed etiā sententiæ de ipso à Pō-
 tificib. lata, contemptor ē: deniq; eū, qui a-
 ptè se iniquissimo, & summè impio, Simo-
 nis scelere astrinxerit: atq; ut suomet
 ore confessus est, 29. canonē S. Apосто-
 lorū conculcauerit, disertè sic dicentē:
 Si quis Episcopus, pecunia data, huius
 dignitatis cōpos factus fuerit: aut Pres-
 byter, uel Diaconus: deponitor & ipse,
 & qui eū designauit: atq; prfus à cōmu-
 niōe excinditor: sicut Simō mag^s, à me
 Petro. Insuper deprehendimus, eū, nul-
 la necessitate urgēte, iniussu illius Syno-
 di, nemine Clericorum sciēte, alienasse
 possessiones catholicę magnę ecclesię:
 in Creta insula, ante tēpora memoriā ef-
 fugientia, consecratas: sicuti de hoc q; con-
 confessus: q; contra 26. Carthagenensis
 concilij canonē est, qui sic habet. Simili-
 ter placuit, ne quid Ecclesiasticū ullus
 uendat. Quòd si nō habuerit puentū: &
 magna incubuerit necessitas: id indicet
 Primati eiusdē puincia: & adhibito cer-
 to numero Episcoporū, cōsultet, quid
 agēdū sit. Quòd sit tāta necessitas eccle-
 siā urserit: ut non possit ante uendendū
 deliberari: saltē uicinos ad hoc testandū
 uocabit episcopus: curā adhibens, ut o-
 mnes, qui Ecclesię suę acciderint, casus,
 Synodo demonstrēt. Quòd nī fecerit:
 reus Deo & Synodo tenebitur, qui uē-
 didit, & à suo alienus honore. Deprehē-
 sus est etiā abrogationes Pontificū, pre-
 ter rationem faciens, & eorundē restitu-
 tiones: uidelicet Neophyti, apud Ca-
 balam (cum quo etiā Sacerdotē Clona-
 rā, qui muliere bis nuptā in Thaso du-
 xerat, deiecit) & Gregorij, apud Elasso-
 nē: & Dositheij, apud Peritheorij, Anti-
 stitū. Eodē modo, multarū extra legiti-
 mos fines, ordinationū factarū comper-
 tus est: tū in Chalcedonensis, tū in He-
 racleēsis, tū in Thessalonicēsis Theonę,
 tum in Methymnæi, Præsulum prouin-
 cijs. Sed & citra examen probationē q;
 factarū ordinationū. Quę accusationes
 ipsius, plurimis alijs criminibus cumu-
 latae sunt: ἡς q; manifestis, & testatis.
 Hęc itaq; cū nos cernerem: metuētes,
 ne & nos deiectioni, & eidem anathe-
 mati, obnoxij fieremur: tanquā cōmunicātes cum incommunicabili iam ipsū
 Pontificatu indignum iudicauimus: ut primum uiolationis diuinorum & sacro-

Canon 26.
 Carthage-
 nensis Sy-
 nodi.

Plura crimi-
 na.

Theodos.
 ἐκτασίον,
 κῶν εἰλα
 δ' εἰ.
 περιθεώ-
 ορ, πόλις
 μακεδονίας
 εἰγ.

mati, obnoxij fieremur: tanquā cōmunicātes cum incommunicabili iam ipsū Pontificatu indignum iudicauimus: ut primum uiolationis diuinorum & sacro-

Ε. Π. Κ. τ. II
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ἤωτον καὶ ἀπηλλοτριωμένων ἔχομεν αὐτὸν, καὶ τῆς ἀξίας τῆ πατριάρχῃ, καὶ τῆ ὀνόματος: ὡς ἐμὴ δὲ ὡσαύτῃ κατὰ μὴδ' αὖ τὸν τρόπον τῆ λοιπῆ αἰαλαβεῶται, ἢ τὸν θρόνον τὸν πατριαρχικόν, ἢ τὸ τῆς λειτουργημῆ: ἀλλὰ καὶ μόνον κατὰ μοναχὸς ζῶν. Οὐδὲν καὶ εἰς τὴν πᾶσι τῶν δὲ ἡλωσιν καὶ ἀσφάλειαν, ἐγένετο καὶ ἡ ἡμετέρα σωδοικῆ ἀπόφασις: παρεκείμεθα τῆ θείῃ διαγγελίῃ, καὶ ἀφωρισμῷ πρότερον ἐκφωμισθέντος. Ἐρέτει ἐπὶ αὐτὸν χιλιοσῶ, ἐβδόμη καὶ τρίτω, μηνὶ Ἰαννουαρίῳ, ἰνδὶ κη' ἡμέρας. Ὁσαύτως ἡ ὡσαύτῃ κελεύμεθα εἶνα, εἴπερ τις ἡμῶν τῶν ὑπογεγραμμένων ἀρχιερέων, προσόντες τῆ χρόνῃ ἐβλήσῃ ἀλώσασαι αὐτὸν, νομίμως καὶ κανονικῶς καθαιρεθέντα: καὶ ἀθετήσας τὴν ἰδίαν ἐννομήν ὑπογεγραφῶν ἐξ ἀδωσέως τινός, ἢ φιλοπεσοπίας: ὑπὸ ἀρχῇ αὐτοκαθαίρετῃ, καὶ ἀπηλλοτριωμένῃ τῶ ἀρχιερωσώῃ, καὶ τῶ ἀναθέματι ὑπὸ οὐδὲν.

rum canonū autorē: & deſcimus ipſū ac pro eiectō & abalienato habemus, tum à dignitate Patriarchæ, tum à nomine: ita, ut nullo modo in poſterū, nec ad thronum Patriarchicum, nec ad eius adminiſtrationē, poſtliminio redire poſſit: ſed tantummodò monaſticam uitā degere. Vnde & maioris horum omniū notitiæ ac certitudinis cauſa, lata quoq; eſt noſtra Synodica ſentētia: propoſito ante oculos ſacrorum Euangeliorum libro, & excommunicatione antea pronunziata. Actū anno ſepties milleſimo, ſeptuageſimo tertio, menſe Ianuario, Indiſtione octaua. Eodem modo ſtatui mus: ſi quis noſtrum, quorum nomina hīc ſubſcripta ſunt, Pontificum, uoluerit progreſſu temporis purgare ipſum, & abſoluere: cū tamen ſit ex præſcripto legū & canonū de ſolio detractus: ſuamq; legitimam ſubſcriptionē, irritā facere: ſeu licentia quadam, & petulantia, ſeu uoluntatis erga hominem propenſione: talem eſſe ſuo ipſius iudicio & factō deiectum, pontificioq; honore exutum, & anathemati obnoxium.

Argo ſpolidur Patriarchatu, excōmunicatus.

Anno Chriſti 1564.

Subſcriptiones Antiſtiti.

- † παῖσιος, δεχιεπίσκοπος δεχρειδῶν, ἐκὼν ὑπέγραψα.
- † ὀπῆλις Μητροπολίτης κησαρείας μηροφαῖνης, ἐκὼν ὑπέγραψα.
- † ταπεινὸς μηροπολίτης ἡρακλείας κύριλλος, ἐκὼν ὑπέγραψα.
- † ταπεινὸς μηροπολίτης τορνόβας ἀρσένιος, ὑπέγραψα.
- † ταπεινὸς μηροπολίτης κυζίκης Ἰωάσαφ, ὑπέγραψα.
- † ταπεινὸς μετροπολίτης θεσσαλονίκης, θεωνῶς.
- † ταπεινὸς μηροπολίτης νικαίας κύριλλος, ὑπέγραψα.
- † ταπεινὸς μηροπολίτης χαλκιδῶν, ἀθύμιος, ὑπέγραψα.
- † ταπεινὸς μηροπολίτης λαρισησῆς νεόφυτος, ὑπέγραψα.
- † ταπεινὸς μηροπολίτης ἀδριαναπόλεως, δεσένιος.
- † ταπεινὸς μηροπολίτης * Ἰωάσαφ.
- † ταπεινὸς μετροπολίτης ἀγχιάλαξενόφωμ, ὑπέγραψα.
- † ταπεινὸς μετροπολίτης κορίνθας σωφρόνιος, ὑπέγραψα.
- † ταπεινὸς μηροπολίτης ρηηγόελ, πρέσης, ὑπέγραψα.
- † ταπεινὸς μετροπολίτης φιλιππαπόλεως, δεσένιος.
- † ταπεινὸς μετροπολίτης παροναξίας, Βενιαμίν.
- † ταπεινὸς μηροπολίτης παλαιῶν

- Ego Paisius, Archiepiſcopus Achridarum, uolens ſubſcripſi.
- Ego uilis Metropolita Caſaræa Metrophanes, uolens ſubſcripſi.
- Ego humilis Metropolita Heracleæ Cyrillus, uolens ſubſcripſi.
- E. H. M. Tornobi Arſenius ſubſcripſi.
- E. H. M. Cizici Ioasaphus ſubſcripſi.
- E. H. M. Theſſalonica Theonas.
- E. H. M. Nicae Cyrillus ſubſcripſi.
- E. H. M. Chalcedonis Eſthymius ſubſcripſi.
- E. H. M. Lariffæ Neophytus ſubſcripſi.
- E. H. M. Adrianopoleos Arſenius.
- E. H. M. Ioasaphus.
- E. H. M. Anchiali Xenophon ſubſcripſi.
- E. H. M. Corinthi Sophronius ſubſcripſi.
- E. H. M. Gregorius Pruſæ ſubſcripſi.
- E. H. M. Philippopoleos Arſenius.
- E. H. M. Parinaſie Benjamin.
- E. H. M. priſcarum Patrarum Germanus.

† * Nomen loci de erat eade in ſi habet, Νετροπόλις ἢ ὀνομασενόπις, ἢ ἰωάσαφ 577 χαρὸς γὰρ ἴσμεν, in libellum Gerlichij dedit: ſicut et alij multi, in eo ſe diuinitate ſcripſerūt. Antea tamen 174 Amasie Ioasaphus.

ξεί.

το

ταπεινός ἐπίσκοπος σόλων ὁ αὐθιμὸς, ὑπέγραψα.
 βελᾶς ἀντώνιου, ταπεινός ἐπίσκοπος τῆς Ἰωαννίνων, ἔχω καὶ τὴν γνώμην αὐτοῦ, ὑπέγραψα.
 ταπεινός ἐπίσκοπος Φαναρίου γαβριήλ, ἔχω καὶ τὴν γνώμην Ἰηουμανῆ, ὑπέγραψα.
 ταπεινός ἐπίσκοπος δημητριάδος θεόφιλος, ἔχω καὶ τὴν γνώμην τῆς λιτζᾶ καὶ ἀρσάφων.
 ταπεινός ἐπίσκοπος ρεντίνης δαμασκηνός, ἔχω καὶ τὴν γνώμην τῆς σερβίαν, ὑπέγραψα.
 ταπεινός ἐπίσκοπος μέτρω καὶ ἀθύρων προκόπιος, ἔχω καὶ τὴν γνώμην τῆς μυριοφύτης.
 ταπεινός μητροπολίτης κατωρίας ἰωάσαφ, καὶ πρωτόθρονος πάσης βουλγαρίας, ἔχω καὶ ἰδίᾳ χερσὶ ὑπέγραψα.
 ταπεινός ἐπίσκοπος σερμνίτζης ἀνατίας, ἔχω καὶ ἰδίᾳ βουλγαρίας, ὑπέγραψα.

E. H. E. Solonis Anthimus subscripsi.
 Ego Belas Antonius, humilis Episcopus Metropolitæ Ioanninorum, habens & assensum eius, subscripsi.
 E. H. E. Phanarij Gabriel, cum consensu etiam Thaumacensis, subscripsi.
 E. H. E. Demetriadis Theophilus: assentientibus quoque Litza & Agrathorum Metropolitæ.
 E. H. E. Rhendina Damascenus, assentiente & Seruiorum Metropolitæ, subscripsi.
 E. H. E. Metrozum & Athyrorum Procopius: astipulante quoque Myriophytensi.
 E. H. Metropolitæ Castoria Ioasaphus, & Prothronus totius Bulgaria, volens me a manu subscripsi.
 E. H. Episcopus Strumitza, Ananias volens meo consilio subscripsi.
 E. H. Episcopus Melenici subscripsi.

Ⲙ ⲉ ⲣ ⲧ ⲛ ⲧⲟ Ⲉ ⲡ Ⲓ Ⲥ Ⲙ ⲧⲟ Ⲙ Ⲉ Ⲥ Ⲙ Ⲉ ⲛ
 Ⲙ Ⲡ ⲧⲟ Ⲕⲟ ⲡ Ⲙ Ⲥ ⲁ ⲗⲁ ⲗⲁ

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΥΠΟΓΡΑΦΩΝ
 τῶν ἀρχιερέων, τῆς ἀνατολῆς, τῆς δύσεως, καὶ τῆς πελοποννήσου.

HACTENVS SVBSCRIPTIO-
 nes Antistitum Orientis, & Occidentis, & Peloponnesi.

Ὡσαύτῃ ἐκαθηρέθη ὁ αὐτὸς κύριος ἰωάσαφ:
 ἔστω καὶ τὸ αὐτὸ τῆς θρόνου: καὶ ἔκαμε μετάνοιαν τῶν ἀρχιερέων δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ: καὶ ἔταξεν αὐτοὺς ὡς ἐξ ἄνω καὶ ὡς ἐξ ἑξῆς: καὶ ὑπέγραψεν εἰς τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ὅπως εἶχον ἀπορροισμὸν, καὶ ἐκάθησε. Καὶ τῆς αἰρας βουλγαρίας * καὶ δὴς καὶ σκλάβίας ἀπαύτωται: καὶ ἐξέταξεν αὐτοὺς καὶ ἐπαλήρωσε ἐκείνην, ὅπως εἶχον ἐπαρροισμὸν ἀδικίας τῶν δεξιερῶν, καὶ ἄλλων ἱερομολύων. Καὶ ἐπληρώθη εἰς αὐτὸν τὸ ρῆτόν τῆς θείας δαβίδ: ὅτι πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὁμοίως οἱ ἀρχιερεῖς, μετὰ τὴν καθάρσιν τῆς ἐκαμαρσώδου: καὶ ἐκάθησαν ὁμοῦ, καὶ εἰς τὸ βαθμὸν τοῦ θρόνου αὐτοῦ, ὡς ἐξ ἄνω καὶ ὡς ἐξ ἑξῆς. Καὶ ἐκαθίστη

Hoc modo euersus Patriarchatu Ioasaphus, surrexit de loco, ubi sederat: & reuerentiam Pontificibus exhibuit, dextrorsum sinistrorsumque conuersus. Tunc è magna Ecclesia egressus, in suas domos abiit, quas emerat: ibique mansit. Mox exiit Iudex & seruus, conueniens ipsum. Hi rationes ab eo percunijis repetundis poposcerunt. Tunc persoluit, quæ iniuste abstulerat Pontificibus, alijsque sacri ordinis viris. Ita impletum super eo fuit hoc Davidis: Reuertetur in caput ipsius labor suus, & quæ ibi sequuntur.

Per acta deiectione illius, concilium à Pontificibus coactum est: in quo hi suis locis, pro dignitate muneris sui Ecclesiastici quisque, confederunt, Patriarchæ faciendi causa: Tunc

Reperundę à Patriarcha persoluitur.

Psal. 7.

Contra Simonianam Synodicum decretum.

Εἰ τῆ συνόδῳ ἀπέφλωαν ὁμοφώνως, μιᾷ βυλῆ καὶ γνώμῃ: καὶ ἔχουσιν τὸ τῶ σίμων...
ἔχουσιν τὸ τῶ σίμων...
ἔχουσιν τὸ τῶ σίμων...

* ἔτι τινὲς ἐκ αὐτῶν (inquit Theodosius) ἐδί-
δαντο ἀργύ-
ριον ἢ ἐλάμ-
βανον, ὃ με-
κωλυμένοσθι
ἄμ, ὡς λέγει
σαννεχώρη-
σαν ἐμβαβα-
τίμιον, εἰς
stand.
ὃ τῆς παρὰ
νόμου συγγῶ-
ρήσεως.
τῶν βίωσθι
ἀποστόλων

una eademq; mente et voce, decretum ibi ab eis factum est: quo Simonis scelerosissimum, impietatisq; plenum, vitium excindebatur: videlicet, ne ullam caperent in designationibus pecuniam: sed divinorum & sacrorum canonum, vicesimi noni & trigesimali, sententiam inviolatam retinerent. Quod si ullus, quicumq; esset, Presulum, hos canones transferet: iam tum per se functione muneris sui deiectum esse. Nihilominus tamen Embaticium (domi nescio quid, quod initio daretur) accipi permisisse. O indulgentiam pœnis dignam. Male arboris decussere folia, & ramos exciderunt, atq; ipsam adeo arborem: sed radicem reliquerunt. Quod dico, hoc est, Nundinatio nē quidem Simoniacam ordinationum amputarunt: sed radicem, nempe munus, quod initio datur, reliquerunt: ut scilicet ne deesset causa rursus germinandi & crescendi, punitionis apud inferos arbori.

Embaticij improba concessio.

ΚΑΙ ΑΚΟΥΣΑΤΕ, ΤΙ ΛΕ-
ΓΟΥΝ Εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀγί-
ων ἀποστόλων.

Θεασάμενοι δὲ σίμων ὁ μάγος: ὅτι
ἀπὸ τῆς ἁπλοῦς τῶν χειρῶν τῶν ἀποστό-
λων, εἶδεν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον: ἔφερε χεῖ-
ματα, τυχόντες φλωρία: καὶ εἶπε τῶν ἀποστό-
λων. Δότε καὶ ἐμὲ τὴν ἐξουσίαν ταύτην: ἵνα εἰς
ἐμὲ ἵκηται, ὅπως βάλω τὰ χεῖρά μου, καὶ ἔρχεται
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ὃ δὲ ἀπόστολος πέτρος
εἶπε πρὸς αὐτὸν. τὸ δὲ γέγραπτον ἐστίν, ἢ γὰρ
φλωρία σὺ, καὶ ἐσὺ, καὶ ἦσθι ἀφωρισμένος,
καὶ ἀναθεματισμένος εἰς τὴν ἀπώλειαν τῆς
αἰωνίου πυρός: διότι ἐλογιάσας, τὸ χάρισμα
τῆς θεότητος εἶδεν μεφλωρία. Οὐαὶ ἐὰν εἰς σκε-
νὴς τοῦ ἀρχιερέως: ὅπως πωλῶν τὴν χάριν τῆς
ἀγίας πνεύματος, καὶ λαμβάνων φλωρία. Ο-
μῶς καὶ ἔλθωμεν εἰς τὸ προσκείμενον.

ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΣ, ΜΗ-
τροπολίτης καίσα-
ρείας.

Καθ' ἡραντες ἡ συνόδῳ τῶν ἀρχιερέων,
ὡς ἔπαυσε, τὸν πατριάρχην κύριον Ἰωάννην:
ἐψηφίσαντες τὸν καίσαρ εἰς, πατριάρ-
χην: καὶ δώσαντες αὐτῷ τὸ μικρὸν μίσημα,
καὶ τὸ μέγα: ἔλαβε τὸν πατριαρχικὸν θρό-
νον. λοιπὸν, τινὲς ἀρχιερεῖς ἡπὶ τῆς πατριαρχεί-
ας τῆς αὐτοῦ, εἶπερναυ φλωρία, καὶ κάμην ἔ-
ρως: μόνον τὸ ἐμπατίκιον τῆς ἔπερνε, ὡσὺν ἦν
θελε, τὸν ἐκάμην ἱερέων, καὶ τοῦ εἶδεν ἐκ-
κλησία. Καὶ ἀκέρτατε, πῶς ἐμπατίκη ἔπερ-
ναν τινὲς ἀρχιερεῖς. ἔσθλως εἰς τὴν χεῖρονίαν,
ὅπως

AVDITE, QUID IN LIBRO
Actorum Apostolorum
dicatur.

Cum vidisset autem Simon, per impo-
sitionem manuum Apostolorum dari
Spiritus sanctum: obtulit eis pecunias,
ac dixit: Date & mihi potestatem: ut ad
illum, cuicumq; manus meas imposue-
ro, veniat sanctus Spiritus. Petrus vero
dixit ei: Pecuniæ tuæ, & tu, sitis a com-
munionem piorum segregati: & in exitu
æterni ignis execrati: quod gratiâ Dei
putastis dari pecuniis. Vae igitur Ponti-
ficibus: qui, quæ gratis dantur à spiritu San-
cto, pecuniis vendunt. Verum ad insitutam
narrationem redeamus.

XXIII. P. METROPHANES,
Cæsareæ Metropolitæ.

Exturbato ad hunc, quem diximus, mo-
dum, Patriarchica sede in Pontificatum censef-
su Ioasapho: suffragijs eorundem designatus
est Cæsariensis, Patriarcha: successitq; is, utra-
que significatione accepta, in sublimi throno.
Ceterum sub huius Patriarchatu fuerunt
quidam Pontifices: qui non accipiebant ob
Sacerdotes creandos pecuniam: sed tantum
Embaticium aliquis capiebat, quando Sac-
erdotē aliquem faceret, dante id Ecclesiæ. Atq;
cognoscite, quæ sūt: quòdnam Embaticium quidē
eorū acciperent: cū in ipsa ordinatione nullos
p 4 caperent

Metropha-
nes
Patriarcha.